

Ottawský Zpravodaj

Vydává Ottawská pobočka Českého a Slovenského Sdružení v Kanadě

15. červenec 2008

P.O. Box 1507 Manotick, ON K4M 1L4

Informace telefonem 613-834-9913 a nebo na www.cssk.ca

V tomto vydání naleznete:

- [Z kongresu ČSSK](#)
- [Potlach v Leslie parku](#)
- [Humor](#)
- [Česká kuchařka mezi kanibaly](#)

Stalo se v červenci....

3. 7. 1943 zahynul v nacistickém koncentračním táboře Terezín český elektrotechnik Emil Kolben

4. 7. 1981 zemřel Jiří Voskovec, český herec, dramatik a režisér

6. 7. 1847 se v Plánicích u Klatov narodil český elektrotechnik, vynálezce a podnikatel František Křižík

6. 7. 1415 byl v Kostnici upálen český náboženský myslitel, kazatel a reformátor Jan Hus

11. 7. 1856 v Plzni zemřel Josef Kajetán Tyl, český dramatik, herec, prozaik a novinář

20. 7. 1941 se v Praze narodil Jiří Grossmann, český herec, zpěvák, textař a instrumentalista

21. 7. 1880 se narodil Milan Rastislav Štefánik, slovenský vědec, politik, spoluzakladatel novodobého československého státu

24. 7. 1939 zemřel v Praze Alfons Mucha, český malíř, grafik a návrhář

29. 7. 1856 v Praze zemřel český básník, novinář a politik Karel Havlíček Borovský

Import Car
CENTRE

880 Merivale Road, Ottawa, Telephone : 613-722-3030

www.importcarcentre.com

Jubilejní 60. kongres ČSSK se konal v Calgary

Senátor Martin Mejstřík a dr. Pavel Žáček, ředitel Ústavu pro studium totality, přijali pozvání Českého a Slovenského sdružení v Kanadě (ČSSK), aby se zúčastnili jeho jubilejního 60. kongresu. Konal se tentokrát v Calgary, v provincii Alberta, ve dnech 13. až 15. června 2008 a pořádalo jej ústředí této organizace s calgarskou pobočkou. Zasedání řídil předseda Sdružení Gustav Plíva.

České a slovenské sdružení v Kanadě bylo založeno před 69 lety. Jako jedna z největších krajských organizací ve světě ve své historii sehrála od svého založení v roce 1939 významnou úlohu v pomoci českým a slovenským emigrantům přicházejícím do Kanady a také při pomoci občanům v Československu a v protektorátu Böhmen und Mähren.

Ostatně, jak pravdivě je zdejší krajská komunita založená, o tom svědčí i skutečnost, že svými hlasy v minulých volbách zajistili krajané v exilu Mirkovi Topolánkovi potřebný počet mandátů v Parlamentu, bez nichž by nebyl schopen sestavit vládu. Nebýt toho, vládli by dnes komunisté společně se soc. demokraty.

Velmi poučné, konkrétní a zajímavé příspěvky, které Martin Mejstřík a Pavel Žáček na kongresu přednesli, spolu s jejich odpověďmi na otázky přítomných, se setkaly s obrovským zájmem jak delegátů kongresu, tak i ostatních hostů. Některé záležitosti se diskutovaly i neformálně mimo jednání kongresu.

Jako každý rok, tak i ten letošní kongres ČSSK vyvrcholil slavnostním aktem předávání Cen T. G. Masaryka. Masarykova cena je nejvyšším uznáním a poctou Českého a Slovenského sdružení v Kanadě. Toto uznání se uděluje Kanadčanům českého či slovenského původu, kteří dosáhli významných úspěchů na některém úseku lidské činnosti a osobám nebo organizacím jakéhokoliv původu, které se zasloužily o svobodné Československo nebo obohatily život Čechů a Slováků v Kanadě.

Jedním z pěti, kteří letos toto nejvyšší uznání ČSSK obdrželi, byl také senátor Martin Mejstřík. Pan senátor Martin Mejstřík Masarykovu cenu obdržel za svou roli při svržení komunistické diktatury v roce 1989 a za neutuchající iniciativy směřující k vyrovnání se s komunismem.

Výměna zkušeností a názorů na palčivé problémy na politické scéně v České republice takovým způsobem, byla prospěšná oběma stranám: zástupcům České republiky a delegátům a hostům 60. kongresu.

V Ottawě, dne 21. června 2008

Dr. Gustav Plíva
předseda ČSSK

Cenou T. G. Masaryka ocenění dlouholetí členové ČSSK Božena a Michal Kellnerovi (Foto: Luboš Pešta)

Nejlepší klobásy
v Ottawě

1920 Bank Street,
Tel. 613-521-5557
banksausage@yahoo.ca
www.banksausagedeli.com

Letní Grilovací sleva
Nenechte si ujít tuto nabídku. Grilovací
klobásky pouze za \$7.99/kg.
Ušetříte tak \$4 na kilo.
Podle přání si můžete vybrat syrové,
vařené a nebo uzené.
15 klobásek je minimální objednávka.
Přijďte poradíme, posloužíme a nebo
zavolejte na 521-5557.
Dobrou chuť a pohodu u roštu Vám
přeje BSSD.

Víkend v Leslie parku

Akce, kterou pořádalo ČSSK proběhla ve dnech 21. až 23. června v překrásném Leslie parku. Mnozí přijeli už v pátek večer a staré české trampské písně se rozezněly do teplé letní noci. V sobotu měli účastníci příležitost si zasportovat, projet se na kolech, na kanoi a nebo třeba si jít zaplavat. Večer díky dešti bylo sice opékané prasátko k snědku trochu později, ale zábava o kterou se hlavně postarali Miloš Králík a Jirka Martínek se ani pořádným slejvákem zkazit nedala. Oba naši kytaristé hráli bez velkých přestávek až do ranních hodin. Nedělní ráno nám sice začalo deštěm, ale obloha se brzy vyjasnila

a zbytek dne opět překrásně svítilo sluníčko. Poděkování patří také Jirkovi Gregorovi za dovezení selátka, za přípravu náčiní na opékání a za upečení prasátka.

Láďa Kubát

Petr J. Mach

mistr houslařský
309 EARDLEY RD. AYLMEER, PQ.
(819) 684-3886
<http://www.petermach.com>
E-mail: pmach@cyberus.ca

Humor

Mladík jede v kupé s neznámou slečnou. Když ho dlouhé ticho přestane bavit, osloví ji: "Proč pořád mlčíte, slečno?"

Mlčím, protože chci," odsekne slečna.

Mladík vyskočí a spráskne ruce: "Tak ona chce - a mlčí!"

Myslíte si, že umřít na konci života, je ta správná odměna za všechna ta zvládnutá úskalí? Celý život budujete, pracujete, staráte se a na konci... Smrt. To je nějaká odměna? Představte si, že by to šlo obráceně: Vytáhnou Vás z chladáku. Sundáte ty skvělé šaty, převlíknete se do tepláků a pošmatláváte si to v klidu po domově důchodců. Pak Vám dají zlatý hodinky a jdete na spoustu let do práce. Až budete dost mladí, můžete do školy! Pak už to jede jak po másle: mejdany, skvělý pití, marihuana, holky. Vysoká škola, střední škola, základka. Stanete se dítětem, nemáte žádnou zodpovědnost, máte spoustu hraček na který jste dřív pro samou práci neměli čas. Stanete se miminkem. Postupně zapomenete chodit. Vráťte se do břicha, všichni budou mluvit jen o Vás a o zdraví, maminka bude jíst to nejlepší. Bude Vás devět měsíců nosit. .a nakonec....to celé....skončí.... nádherným orgasmem! Tak tomu já říkám skvělý konec!

Rozdíly mezi mužem a ženou

Oslovení:

Jdou-li spolu Lenka, Zuzka, Dáša a Majka do kavárny, oslovují se Lenko, Zuzko, Dášo a Majko. Jdou-li spolu Michal, Karel, Robert a Honza do hospody, oslovují se Tlust'ochu, Godzilo, Klikaři a Smrad'ochu.

Placení:

Když mají platit celkem 225.50, hodí Michal, Karel, Robert a Honza na stůl každý furiantsky stovku a tvrdí, že nemají drobné a nechtějí nazpět. Když mají platit společnou útratu děvčata, vytáhnou z kabelek kalkulačky.

Peníze:

Muž za věc v ceně 10 Kč zaplatí 20 Kč, pokud ji potřebuje. Žena zaplatí 10 Kč za blbost v ceně 20 Kč, kterou nepotřebuje, protože je na to sleva.

Koupelna:

adam
ELECTRONIC ENGINEERING
HOME & COMMERCIAL ELECTRONIC REPAIRS
Serving Ottawa Since 1992

We Service **ALL BRANDS** Of TV's, CD, DVD,
LCD / Plasma, Multisystem, Home Theatre & More...
Car Radio & Stereo
Antique Radio Restoration

Work Guaranteed
Pick-up & Delivery Available

(613) 749-3030
274 Donald Near Vanier PKWY

Muž má v koupelně 5 věcí: kartáček na zuby, pastu, holicí strojek, mýdlo a ručník. Typická žena má v koupelně cca 337 věcí. Většinu z nich muž nedokáže identifikovat.

Hádky:

Žena má v hádce vždy poslední slovo. Cokoli řekne poté muž, je začátkem další hádky.

Kočky:

Žena miluje kočku. Muž říká, že miluje kočku, ale když se žena neřívá, nakopne ji.

Budoucnost:

Žena má obavy o budoucnost, dokud se nevdá. Muž nemá obavy o budoucnost, dokud se neožení.

Úspěch:

Úspěšný muž je ten, co vydělá víc peněz, než jeho žena dokáže utratit. Úspěšná žena je ta, která takového muže najde.

Manželství:

Žena si vezme muže a doufá, že se změní, ale marně. Muž si vezme ženu a doufá, že se nezmění, ale marně.

Paráda:

Žena se vyparádí, když jde nakupovat, zalít květiny, vynést smetí, zvednout telefon, přečíst si knížku nebo vzít ze schránky dopis. Muž se vyparádí na svatbu a na funus.

Přirozenost:

Muž po probuzení vypadá stejně, jako když si šel lehnout. Žena během noci jaksí zoškliví.

Děti:

Žena ví o svých dětech všechno. Ví o jejich objednávkách k zubaři, o jejich láskách, kamarádech, oblíbeném jídle, tajných obavách i nadějích. Muž si nejasně uvědomuje, že v baráku žijí jacísi malí lidé.

A na závěr myšlenka pro dnešní den:

Ženatý muž může zapomenout na své chyby. Je zbytečné, aby si tutéž věc pamatovali dva lidé...

Co by jste neradi slyšeli při operaci

1. Ha!
2. Neviděli jste moje hodinky?
3. To byla včera jízda. Nevzpomínám si, kdy jsem se naposledy tak opil.
4. Sakra! Strana 47 v příručce chybí!
5. Tak, a teď to vyfotografujte ještě z téhle strany. To je opravdová hříčka přírody.
6. Raději to uschovejte. Budeme to potřebovat při pitvě.
7. Vrať to zpátky! Ošklivý pejsek!
8. Počkat, jestli je tohle jeho slezina, co jsem to pak uřízl?
9. Podržte mi tohle... no... tu... věcičku.
10. Hej, přežil už někdo infúzi 500 ml téhle látky?
11. Sakra, zase nefunguje světlo...
12. Za ledviny se platí pěkné peníze. A tenhle chlápek má dvě.
13. Zůstaňte všichni stát! Ztratil jsem kontaktní čočky!
14. Můžete někdo zastavit tu tlukoucí věc. Ruší mě to.
15. Kéž bych si nebyl zapomněl brýle.
16. No, lidičky, bude to pro všechny z nás zajímavý pokus.
17. Sestro! To nebyl ten člověk, kterému jsme měli změnit pohlaví...?!
18. Doufám, že už má nějaké děti...
19. Jen klid. Myslím, že je to dost ostré.
20. Sestro, podepsal nám ten pacient souhlas s darováním orgánů?
21. Proč sis teď vzpomněla, že se chceš rozvést?
22. HOŘÍ! HOŘÍ! Všichni opusťte sál!

**Nové, plně vybavené Condo v Praze k pronajmutí
Obývací, ložnice, kuchyně, pračka a sušička. Pro max. 5 osob.
Dvě stanice tramvají od "Anděla", Praha 5.
Možný odvoz z letiště. Cena: \$70 za den nebo \$400 za týden
Informace tel. 613 6807718**

Published by ABE, P.O. Box 176, Station E, Toronto, Ontario, Canada, M6H 4E2

NAŠINCI V DÁLAVÁCH – ČESKÁ KUCHAŘKA MEZI KANIBALY

V australském časopise *Parade* jsem četl reportáž autora, který se potuloval ve vnitrozemí Nové Guineje. U divoké řeky Sepiku se seznámil s českou rodinou Ryšavých, Pavlem a Zdenou, a jejich třemi dětmi. Žel, obtížný život v oblasti dosud částečných kanibalů skončil smrtí obou rodičů.

Posléze na jihopacifickém ostrově Rarotonga v Cookově souostroví mezi Tahiti a Fidži, kde jsem pár měsíců pobýval, s touto údajnou nebožkou jsem se seznámil a zkamarádil. V místním superhokynářství *Moneysaver* pracovala jako účetní. Rozená Pražačka, jako osmnáctiletá studentka se ilegálně vzdálila od budování vědeckého socialismu, v uprchlickém táboře se seznámila s českým studentem architektury, vzali se a vydali na opačný konec světa. Žili v Hongkongu, malajském Penangu, v Bangkoku. Dorazili do Austrálie, kde se jim narodily děti. S nimi pak odjeli na Novou Guineu ostrov z nejdivočejších. V městysu Angoram měli na starost hotel, restauraci, obchod s všelijakým zbožím, též výkup krokodýlích kůží.

S galonem novozélandského ryzlinku na terase mého baráčku s horským hřebenem za zády a kilometrovou prázdnou pláží před očima se hezky povídalo.

„V Austrálii jsme se nedovedli zžít, pořád nám něco chybělo. Život na Nové Guineji nás důkladně obohatil...“

„Poslyšte, to kruté počasí – četl jsem, že domorodci spí ve speciálních koších, aby je miliardy komárů neudolaly. Jak vy jste si zvykli?“ začal jsem banálně anglickou otázkou o počasí.

„Bud' si zvyknete nebo se zblázníte. Znáám spoustu lidí, kteří museli kvůli moskytům odjet. Na začátku jsme celá rodina byli oteklí, museli jsme dostávat penicilinové injekce, ale za tři měsíce získáte imunitu. Hmyz vás trápí tak dlouho, až ho začnete ignorovat. To je pak už jen otrpáváte. Horko a vlhko je pořád – ve dne v noci, celý rok. Přežít se tam dá, ale musíte být velmi čistí. Nemytá kůže v tropech, to hned chytíte nějakou tu sněť. Koupali jsme se aspoň pětkrát denně. Mimochodem, černoši tam jsou velmi čistí, lezli do řeky, mydlili se víc než běloši. V horách, kde je zima, je to ovšem jiné.“

„To ale není všechno,“ pokračovala informátorka s další cigarerou a naplněnou číší. „Jedovatí hadi, ty jste kolem domu viděl denně, a taky v řece. A škorpioni, ovšem.“

Voňavé květiny, motýlové velikosti vrabců - to aby okolní exotično dost bledlo. „Kdy jste měla největší strach?“

„Z domorodců ne. Ale když jsem bělochovi dala peníze – deset tisíc i víc dolarů, aby jel nakoupit kůže. Aby se vůbec vrátil. Měla jsem pistoli Smith Wesson. Nejnebezpečnější tam byl jeden Švéd. Domorodci nejsou hloupí – jsou jiní a uvědomují si to. Bělochy nemají rádi a mají k tomu dobrý důvod. Ti je totiž vždycky porovnávali se sebou a viděli v nich blbečky. Ale oni mají inteligenci, jenomže jinou. Jinak by v tom prostředí nepřežili.“

„Však zrovna dneska, když jsem se za vámi prodíral džunglí, napadlo mě, že asi bych tam asi

se svými doktorátama brzo chcípnu,“ přitakal jsem. „Poslyšte, dělali jste taky knedlíky – třeba svíčkovou z krokodýla?“

„Ten by se na to nehodil. Krokodýl má rybí příchutí, ale maso má strukturu jako vepřové. Nejlepší je z ocasu. My jsme pekli chleba, měli své pečivo, i makové koláče, každodenně čerstvé na stole. Tam u Sepiku!“

„Říkala jste mi, že u vás v hotelu, když domorodý host se na někoho dožral, tak místo, aby si dali pár facek nebo se třískli půllitrami přes hlavu, jak bývalo u nás zvykem, že se do sebe zakusovali. Vzájemně částečně se papali.“

„Nejenom to. To co zakousli, taky snědli. Rozžvejkali a spolkli, i s kusem látky. Doopravdy.“

„Však já vám to věřím. A co vy takhle – člověčinu jste neochutnala, u lidožroutské hostiny jste nebyla? Přiznejte se!“

„Nikdo mě nepozval. Žinýrovali by se.“

„Vy jste mi říkala, že jste mezi kanibaly měla dobrého kamaráda. Svěřil se vám, co nejlíp chutná?“

„Jmenoval se Janus – asi ho tak pojmenoval nějaký misionář. Říkal, že nejlíp chutná pata, spodek nohy.“

„Kdyby nás mínili konzumovat, to by nás vařili, pekli, marinovali? Co třeba syrové jako biftek tartar?“

„Syrové, to oni ne, pekli by nás na ohni. Janus nás jednou pozval k němu do vesnice. Jeli jsme tam – cesta trvala tři dny. Den po Sepiku, v našem motorovém člunu, pak po řece Karawari, kde na nás čekali jeho lidi a my přesedli do jejich kanoí. Pak už se jen pádlovalo. A to už se z obou břehů ozývaly zvuky - tamtamy.“

„Z toho aby šel strach, ne?“

„Spíš divný pocit, že nikoho na břehu nevidíte a přitom to zní, jako by to od nás bylo jen jeden metr. Konečně jsme dorazili ke břehu a celý den se pak šplhali do kopců, do jejich vesnice. Ženské tak chodily skoro nahaté. Jak nás zahlídly, tak utekly a strachy zalezly.“

„Že tam přišla čarodějnice, která nebyla nahatá...“

„Ne. Že přišlo něco nadpřirozeného – bílá kůže jako duch, v lajntuchu. Muži, ti teda neutekli, na mě prstem sahali...“

„Já taky rád sahám na ženské a nejsem kanibal.“

„Důvod byl ten, že se snažili smýt tu bělost – pro ně tmavá barva je ta jediná normální. Pak nás vzali na vršek, odkud byl krásný pohled do údolí. Janus pověděl, že když ještě byl mladý náčelník, tam v několika vesnicích žil jiný kmen. Janusovi se tehdy narodilo první dítě, syn – holky oni nepočítají - a manželka se s ním zatoulala nějak příliš blízko do toho sousedství. Někdo ji praštil, dítě odnesl a pak Janusovi vrátili hlavu, aby poznal, že to byl jeho syn. Strašně ho to rozrušilo a přísahal pomstu. Za pár týdnů došlo k přepadu a celé to údolí – všechno živé, včetně slepic – vyvraždili a sežrali. Pak to místo zapálili. Teď už tam dávno není nic.“

Paní Zdena absorbovala a za své přijala z novoguinejského světa víc, než bych byl předpokládal – a možná že také víc, než si uvědomovala. Ještě markantněji tamější divočina poznamenala nejmladšího člena rodiny, dceru Helenku. U Sepiku strávila skoro celé dětství. Bylo jí šestnáct, když jsme se potkali a pustili se na vandr rarotongskou džunglí. Helenka ožila, chřípí se jí prý chvělo, tvrdil náš americký synáček. Byla ve svém prostředí, zatímco my za ní opatrně poseroutkovsky našlapovali.

„Helenka byla nejvíc domorodá z naší rodiny, absolutně se s tím životem ztotožnila,“ potvrdila matka. „Na Sepiku jsme měli dvě stě různých jazyků, Helenka z nich znala tři. Byla moc populární a přitom tolik jiná! Tahali ji tam za její blond vlasy, aby zjistili, zda něco tak divného k její hlavě skutečně patří. Říkali jí Pukpuk Mary. Víte co to je pukpuk?“

„Aby ne – krokodýl přece“, ohradil jsem se. Kdysi jsem pidgin English docela vážně studoval.

„Ona totiž už jako čtyřletá pravidelně plavala přes celý Sepik – asi tak kilometr široký, ale ta hloubka, sto metrů, a řeka to je pořádně prudká, ty vlny...“

„A ty pukpukové! V normální zemi by takové rodiče zavřeli do kriminálu nebo aspoň do blázince.“

„My jsme v Sepiku plavali každodenně. Nikdo se tam krokodýlů nebál, poněvadž krokodýl je přítel člověka.“ V závěru věty zvýšila hlas a zpomalila tempo. Upřímně, ještě zcela střízlivě, se na mě podívala.

„Tak vy jste se přece tou divočinou pořádně pošukla,“ vyhodnotil jsem. „Jaká je vaše filozofie vůči pukpukům? Kdo je krokodýl? Je to potvora, je to rozumné zvířátko, je to problematický...“ „Krokodýl je přítel člověka,“ opakovala. „A když občas někoho sežere, tak to není krokodýl. Je to duch někoho, kdo zemřel špatnou smrtí. Za všechna ta leta, co jsem na řekách byla – Sepik. Karawari, May... – krokodýl nikdy nikoho nenapadl. Ve všech těch řekách jsme plavali – ale jenom ve dne. Ani domorodci by tam v noci nevlezli. Takhle jsme to s nima měli rozdělený.“ „Na šichty teda. Tak vy tvrdíte, že krokodýl není zlej.“

„To teda není.“

„Je blbej?“

„Asi jo, když se nechá chytit.“

V jejím domečku na Rarotonze jí tam na piáně trůnila uříznutá hlava nějakého pána. Informovala mě, že s ním už žije deset roků, už se ho nabažila, a zeptala se, zda bych si ho nevzal sebou do Evropy, prodat ho muzeu v Baselu. Odmítl jsem, neboť s hlavami nedovedu obchodovat. Rovněž jsem nevěděl, zda taková hlava by musela mít vlastní letenku a extra pas. Když jsem po letech psal knížku *Naší mezi protinožci*, přemýšlel jsem, kde asi teď paní Zdena žije. Po pár telefonátech jsem ji objevil a pěkně si s ní popovídal. Žila na ostrůvku v moři Arafura a domorodému kmeni se tam starala o účetnictví.

Autor: Ota Ulč

***Zde je místo pro
vaši reklamu***

**IMPORT CAR CENTRE LTD
SERVICE**

825 Campbell Ave. Ottawa, K2A 2C4

G E O R G E or K A R E L

tel: 728-2220 fax: 728-2458

Letní Grilovací sleva

Nenechte si ujít tuto nabídku. Grilovací klobásky pouze za \$7.99/kg. Ušetříte tak \$4 na kile.

Podle přání si můžete vybrat syrové, vařené a nebo uzené. 15 klobásek je minimální objednávka. Přijďte poradíme, posloužíme a nebo zavolejte 613-521-5557.

Dobrou chuť a pohodu u roštu Vám přeje BSSD.